

fyrir hann getur hún svo keypt flösku af dýra portvíninu svo Nei, nei, — ekki einn skil-
ing. Eg sé að hún hefir kveikt ljós í setustofunni þrátt fyrir boð mín og bönn og auðvitað þá líka lagt í ofninn. . . .
Á eg þá að vera kvalinn bæði á sál og líkama og rúinn efnalega? Ó, þetta ljós í setustofunni!

Þetta olli Pétri þvílíkar gremju að hinir þverrandi krakkar fimmðu svo ótrúlega upp, að hann komst tiltölulega léttilega upp útitróppurnar.

— Hvað var þetta? Moskuslykt!

Pétur kiknaði í knjálidunum á meðan hann hringdi dyrabjöllunni.

Áður en nokkur kom til dyranna heyrði hann skraf og gráthljóð innan við hurðina. Það var sumsé engin forstofa að herbergjun þeirra.

Hann hríðskalf og nötraði. Hann gat ekki einu sinni ráðið við þessar fáu tennur, sem eftir voru í munnum. Nafrarnir í neðri skoltinum læstust upp í holurnar í efri skoltinum, og hið gagnstæða, eins og þegar tennur í mylluhjólum leggjast á misvíxl.

Hann hringdi aftur, titrandi af kulda og taugaóstyrk.

Dyrnar opnuðust, og hin gremjulega mikla ljósbirta streymdi út í stigaganginn, sem húseigandinn hafði aldrei tímt að eyða gasljósi í.

Tveir lampar á gamla furuborð-

inu! Einmitt það, báðir silfurbrúðkaupslamparnir!

Og auk ljóssins var vellandi hiti.

Andspænis dyrunum í legubekknun, legubekknun hans sjálfs sem hann hafði fengið sér svo margan blund í, lesið margt sunnudags guðspjallið í, sátu tvær kvensniftir. Tár þeirra tindruðu við lampa ljósið.

Nú fyrst sá hann, að það var Pálína, sem lauk upp fyrir honum.

Hún var öll grátbólgin, og augun í henni leiftraðu af vonzket og tryllingsskap framan í föður sína.

— Mamma er dæin, sagði hún með þurlegum, skjálfandi rómi, sem var líkastur þyt frostvindarins í mjörri viðargrein.

Pétur rak upp hljóð.

— Það er lygi!

Pálína hélt áfram:

— Og eg átti að bera þér kveðju frá henni og mér með þakklæti fyrir alt gott. Ætlarðu inn eða út?

Hann hrökkladist aftur á bak, en hélt sér ósjálfrátt í handriðið.

Hurðinni var skelt aftur. — Kolniða myrkur.

Daginn eftir var þetta í blöðunum:

“Aldraður maður, sæmilega vel til fara, faust klukkan 10 í gærkveldi meðvitundarlaus í grjóthrógu utan við Amakurhlið. Hann var fyrst fluttur á næstu lögreglustöðvar. Læknir var sóttur, og kendi hann um niðurfallsýki.